

Εγκαίνια του Ιερού ναού του Αγίου

Με

Θρησκευτική επισημότητα έγιναν τα εγκαίνια του Ιερού ναού του Αγίου Κωνσταντίνου στο Τολό του Δήμου Ναυπλιέων, από τον Μητροπολίτη Αργολίδος κ.κ Νεκτάριο. Οι εορτασμοί ξεκίνησαν από το απόγευμα της Παρασκευής όπου έγινε η υποδοχή των Ιερών Λειψάνων και τελέσθηκε αρχιερατικός εσπερινός.

Ανήμερα των εγκαινίων Μητροπολίτης Αργολίδος μαζί με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Επιδαύρο κ. Καλλίνικο τέλεσαν τα εγκαίνια του ναού και την θεία Λειτουργία . Στην κατάμεστη από πιστούς εκκλησία ο Μητροπολίτης τόνισε την αξία της ακολουθίας των εγκαινίων ενός καινούργιου ναού, καθώς και για τον αγώνα που πρέπει να κάνει κάθε χριστιανός προκειμένου να ζει μία ενάρετη ζωή που θα τον ωφελεί πνευματικά τον ίδιο και τους γύρω του.

Το παρόν τους έδωσαν ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Ι. Ανδριανός, ο Θεματικός αντιπεριφερειάρχης Φ. Στεφανόπουλος, ο δήμαρχος Ναυπλίου Δ. Κωστούρος , ο υποψήφιος Δήμαρχος Χρ. Γραματικόπουλος, η διευθυντρια της ΔΕΥΑ

Ναυπλίου Α. Μαντά κα.

Εγκαίνια είναι η τελετή με την οποία καθιερώνεται και καθαγιάζεται ένας ναός και από απλό κτίσμα μεταβάλλεται σε οίκο λατρείας και προσευχής και η τράπεζά του σε ιερό θυσιαστήριο και αγία τράπεζα. Άλλωστε η ίδια η λέξη εγκαίνια φανερώνει πως ένα πράγμα από παλαιό γίνεται καινούργιο και από μη ιερό, άγιο. Η καινούργια αυτή διάσταση όσον αφορά το ναό είναι ολοκάθαρη σ' όλες τις ευχές και τα τροπάρια της ακολουθίας. Χωρίς εγκαίνια δεν είναι δυνατή η τέλεση κανενός μυστηρίου παρά μόνο με τη χρήση του Αντιμηνσίου, λινού δηλ. υφάσματος, που μπορεί να αντικαταστήσει την αγία Τράπεζα μέχρι να γίνουν κανονικά τα εγκαίνια, αφού σ' αυτό υπάρχουν τμήματα λειψάνων αγίων.

Εκείνο όμως που έχει σημασία είναι πως η εκκλησία από τη στιγμή που έπαψε να καταφεύγει στις κατακόμβες και να προσφέρει την αναίμακτη θυσία επάνω στους τάφους των μαρτύρων, άρχισε να καθιερώνει ναούς και μάλιστα με μεγαλοπρεπείς τελετές, όπως μας πληροφορεί ο ιστορικός Ευσέβιος. Ήταν πανηγύρι τα εγκαίνια τότε, όπως ακριβώς και σήμερα. Πνευματικό πανηγύρι που στηρίζεται στην πίστη του λαού, αλλά και τη ζωντανή παράδοση της Εκκλησίας. Τα εγκαίνια είναι οπωσδήποτε συνδεδεμένα με τη σημασία που δίνει η Εκκλησία στο Ναό ως λειτουργικό χώρο και οίκο προσευχής του λαού αφ' ενός και αφ' ετέρου με τη σημασία που δίνει στον άνθρωπο ως λειτουργικό ον και προσωπικότητα με σκοπό τον αγιασμό και τη θέωση. Η καθιέρωση του Ναού γίνεται από τον Αρχιερέα, που είναι τύπος του Χριστού, με την εξής σειρά και τάξη, ενώ για την όλη τελετή χρησιμοποιούνται αρκετά υλικά στοιχεία, όπως κεριά καθαρά, μαστίχη, σμύρνα, θυμίαμα, λείψανα μαρτύρων, άγιο μύρο, μαρμαροσάβουνα, ροδόσταμο, κρασί, κατασάρκιο της αγίας Τραπέζης, Αντιμήνια κ.α.

Η λιτανεία των Ιερών λειψάνων

Το απόγευμα της προηγούμενης ημέρας, ο Αρχιερέας μεταφέρει στον Ι. Ναό που πρόκειται να εγκαινιασθεί τα ιερά λείψανα, τα οποία εναποθέτει σ' ένα άγιο Δισκάριο, πάνω στην Αγία Τράπεζα. Το πρωί αφού τελειώσει ο όρθρος, με την ψαλμωδία σχετικών τροπαρίων γίνεται τριπλή περιφορά γύρω από το Ναό. Ο Αρχιερέας ντυμένος με λευκή στολή, σύμβολο της καθαρότητας και της αγνότητας, με ιερό δέος φέρει στο κεφάλι του τον ειδικό δίσκο με τα άγια λείψανα σκεπασμένα με το ίδιο κάλυμμα που σκεπάζονται τα θεία δώρα. Μετά την τοποθέτηση των ιερών λειψάνων στη θέση που προαναφέραμε, ο Αρχιερέας παίρνει το δοχείο με την κηρομαστίχη και τα αρώματα, που συμβολίζουν τα μύρα με τα

οποία ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας άλειψε το σώμα του Κυρίου, και τα εκχύνει στην οπή της αγίας Τραπεζής για τη στερέωση του ανεγειρομένου Τάφου. Κατόπιν τοποθετείται η πλάκα στην οπή της αγίας Τραπεζής, ενώ ψάλλονται δύο ωραίοι ψαλμοί ο 142ος «Υψώσω σε ο Θεός μου, ο Βασιλεύς μου, και ευλογήσω το όνομά σου εις τον αιώνα» σαν ευχαριστία και ανάμνηση των θαυμασίων του Θεού, και ο 22ος «Κύριος ποιμαίνει» με...», που υμνεί τη φιλανθρωπία του Θεού.

Μετά την κάθαρση της αγίας Τραπεζής για τους λόγους που αναφέραμε, ραντίζει ο Αρχιερέυς το ιερό θυσιαστήριο με ροδόσταμο, με το οποίο κάνουμε την Τράπεζα να ευωδιάζει και όπως λέει ο Καβάσιλας, μ' αυτό δείχνουμε πως «φέραμε όλα όσα είναι απαραίτητα για να συμπληρώσουν την ανθρώπινη ζωή, δηλαδή φέραμε κι από τα αναγκαία κι από τα ευχάριστα κι απ' αυτά κάναμε τη θυσία μας». Κατόπιν όπως και μετά το Βάπτισμα ακολουθεί η Χρίση με το άγιο μύρο, το οποίο φέρνει τη χάρη του Θεού στη γη. Το μύρον είναι η δύναμη του θυσιαστηρίου. Δύναμη που ενεργοποιείται, όπως τονίζει ο Καβάσιλας, με την παρουσία και τη χάρη των ιερών λειψάνων για τα οποία αναφέραμε πριν. Αφού επλύθη (εβαπτίσθη), εμυρώθη η αγία Τράπεζα, τώρα ήλθε η ώρα να βάλει τα καλά της. Αρχικά στην κάθε μια από τις τέσσερις της γωνίες τοποθετείται ένα κομμάτι λινό ύφασμα στο οποίο είναι αγιογραφημένος κι ένας Ευαγγελιστής, επειδή η αγία Τράπεζα εικονίζει όλη την Εκκλησία στη στερέωση της οποίας συνέβαλαν οι Ευαγγελιστές, με τα Ευαγγέλιά τους. Κατόπιν τυλίγεται σταυροειδώς στην αγία Τράπεζα το πρώτο ένδυμα το λεγόμενο κατασάρκιο, σύμβολο της σινδόνης με την οποία τυλίχθηκε το σώμα του Χριστού.

Στη συνέχεια τοποθετείται ο επενδύτης, η αγία ενδυτή η τραπεζόφορον κατά τον Συμεών Θεσσαλονίκης. Είναι το βασικό άμφιο της αγίας Τραπεζής, πολυτελές σύμβολο δόξης κατά τον Συμεών, αφού κατά τον ίδιο η αγία Τράπεζα «τάφος εστι και θρόνος του Ιησού». Τέλος τοποθετείται το λεγόμενο ειλητό, το οποίο εισήχθη στους βυζαντινούς χρόνους και αργότερα αντικατεστάθη από το γνωστό Αντιμήνσιο. Λέγεται πως το ειλητό δηλώνει το σουδάριο το οποίο έφερε ο Χριστός στο κεφάλι Του το χρόνο που βρισκόταν στο μνημείο και συμβολίζει την υπέρ ημών νέκρωση και Ανάσταση του Κυρίου. Επάνω σ' αυτό τοποθετείται το ιερό Ευαγγέλιο και η τελετή τελειώνει με τη μύρωση και θυμίαση όλου πια του Ναού. Οι ευχές δε που διαβάζονται στο τέλος είναι γεμάτες ευχαριστία στο Θεό και παράκληση να γεμίσει με δόξα, αγιασμό και χάρη το νέο θυσιαστήριο έτσι ώστε πάνω σ' αυτό να μεταβάλλεται η αναίμακτη θυσία σε σώμα και αίμα Χριστού και να αγιάζεται ο λαός του Θεού με τη συμμετοχή του σ' αυτό το μυστήριο.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΤΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης